

COR KIEBOOM, 1901-1982

DOOR PHIDA WOLFF

Cornelis Rochus Johannes Kieboom, bij zijn vele vrienden en relaties beter bekend als Cor Kieboom, is niet meer. De op 10 februari 1901 in Raamsdonksveer geboren ere-voorzitter van de Sportclub Feyenoord overleed op 28 juli 1982 na een ernstige ziekte en met hem ging de laatste der Mohikanen van de grote club uit Rotterdam-Zuid heen. Lid geworden op 1 juni 1924 maakte hij korte tijd later reeds deel uit van het toenmalig bestuur onder welks bekwame leiding in 1937 het Stadion Feyenoord tot stand kwam. Kieboom was de laatste van dat roemrucht college want met hem vormden Leo van Zandvliet Sr, voorzitter, Lou van der Slik, secretaris, en de commissarissen Harry van Esch, Bertus Gauke, Bas van Krimpen en Kees Pijl het gouden septet dat Feyenoord toen reeds omhoog stuwde in de schittering van het voetballevens.

Kieboom was de eenvoud zelf met een grote dosis capaciteiten waarmee hij vooral de club naar buiten uitdroeg. Dat hij een jaar naar VOC overging vond hij, zoals hij me lachend vertelde, een jeugdzonde die men hem maar vergeven moet want Feyenoord beheerste zijn leven. Hij was in de dertiger jaren enige tijd penningmeester van de toenmalige Rotterdamse Voetbalbond, maar gaf die functie al spoedig prijs in de overtuiging geen twee meesters te kunnen dienen en slechts één (grote) liefde te kunnen belijden. Hij smeedde plannen die tot uitvoering werden gebracht mede waardoor Feyenoord tot nationale en internationale hoogte werd opgezweept. Tweede penningmeester in de jaren 1926 en 1927 werd hij direct daarna tot eerste penningmeester benoemd, een functie die hij voortreffelijk tot 1939 vervulde, waarna hem na het heengaan van Leo van Zandvliet het voorzitterschap werd aangeboden. Zijn grote verdiensten leidden in 1935 tot zijn erelidmaatschap, dat later van een platinalijst werd voorzien toen hij, door ziekte gedwongen, als voorzitter aftrad en tot ere-president werd benoemd.

Beroemd werd in zijn tijd de Slaapkamerconferentie in Hotel Terminus in Utrecht. Op instigatie vooral van Cor Kieboom werd

73. *C.R.J. Kieboom*

met enkele bestuursleden van clubs een bijeenkomst georganiseerd om de nood van het amateurvoetbal te bespreken. Dit voetbal immers leed ernstig onder de concurrentie van de niet-erkende beroepsvoetbalbond en het verzetten van de bakens was noodzakelijk. Vootzitter ir. H.F. Hopster en secretaris-penningmeester Lo Brunt waren daarbij aanwezig op de 30ste juni van het jaar 1954 waar de eerste stap werd gedaan naar het semi-professionalisme, wat de redding van ons vaderlandse voetbal betekende. Nog meer glorie vergaarde Kieboom toen hij in 1955 in samenwerking met bestuurslid Jan van Rikxoort het Haagse Holland Sport opkocht, een grootse daad omdat het er op leek dat Feyenoords topteam de toen nieuw te vormen hoogste divisie niet zou bereiken. Later bleek dat de club het toch redde omdat de beide belangrijkste slotwedstrijden van het seizoen 1954/55 tegen de FC Alkmaar de ontbrekende punten opleverden.

Cor Kieboom was een groot en achtenswaardig mens, altijd open voor een ieder en zich nimmer bekommerend om rang en stand. Zijn verdiensten werden beloond met het Bondsonderscheidingsteken van de KNVB en zijn benoeming tot Ridder in de orde van Oranje-Nassau onderstreepte nog en weer zijn mérites voor club en het voetbal in algemene zin. Tweemaal vóór zijn verscheiden was hij reeds met de dood geconfronteerd, eerst tengevolge van het oorlogsgeweld, later door een hevige maagaandoening. Als door een wonder genas hij, maar de derde aanslag op zijn leven voerde naar zijn dood waardoor voetbal-Nederland ernstig werd geschokt.

De zwarte kameel van de dood knielt helaas voor de deur van elke woning; die rukte uit ons midden een figuur weg die in veler herinnering zal blijven voortleven. Ik zal hem steeds in gedachten houden als een der grootste Feyenoorders met wie ik als administrateur zovele, vele jaren heb mogen samenwerken.

74. *Murk Lels*